

allerede nu ikke finde Sted uden særlig dertil erhvervet Tilladelse, og det staar selvfølgelig i Ministeriets Magt at knytte denne til den Betingelse, at Planerne for Digerne i saa Fald skulle godkendes af Digeinspektøren, men man har dog anset det rettest i Loven udtryffeligt at foreskrive, at dette altid skal ske.

De heromhandlede Diger maa selvfølgelig altid opføres for Koncessionshaverens Regning, og som oftest vil det ogsaa blive hans Sag i ethvert Fald foreløbig at sørge for deres Vedligeholdelse. Stundom ville imidlertid saadanne Diger tillige kunne tjene til Beskyttelse for allerede eksisterende Jorder, og det kan da vel være, at det vil vise sig hensigtsmæssigt, at der dannes et offentlig Digeinteressentskab mellem alle dem, der ere interesserede i deres fremtidige Vedligeholdelse, eller at Digerne indlemmes i et allerede bestaaende Interessentskab. Man har derfor foreslaaet, at det altid, naar et saadant Dige er opført, skal undersøges, om der ikke maatte være Anledning til at erklære det for et offentligt Dige.

3die Afdeling.

Almindelige Bestemmelser.

Til § 32.

Som tidligere herovt, er det kun i begreundet Omfang, at Pl. 6te Juni 1848 hjemler Ret til at fordrø Grund afgiven til Diger. Dels vil der nemlig efter samme neppe kunne gjøres Fordring herpaa, naar der kun er Spørgsmaal om at udvide et allerede eksisterende Dige, dels kan Plakaten neppe komme til Anvendelse, naar Opførelsen af et Dige nærmest sker for at indvinde Land, og det end ikke, selv om det maa erkjendes, at Diget tillige vil komme til at tjene til Beskyttelse for allerede eksisterende Agerjorder m. v. Til en heldig Udvikling af Digevæsenet vil det imidlertid sikkert være nødvendigt, at der sker en Forandring i saa Henseende, og det er derfor i Forslagets § 32 bestemt, at Enhver skal kunne tilpligtes at afgive den til Anlægget og Udvidelsen af et Dige fornødne

Grund, naar Landvæsenkommissionen skønner, at Digets Opførelse og Udvidelse vil være en saa gavnlig Foranstaltning, at den ikke bør kunne hindres ved en enkelt Mand's Modstand. Det vil formentlig ogsaa saa meget mindre kunne have nogen Betænkelighed at opstille en saadan Regel, som dette vil være i god Konsekvens med hvad der er gjort gjældende i Vandløbslovgivningen, hvorefter Enhver maa finde sig i, at et Vandløb udvides eller en ny Vandledning anlægges over hans Grund, selv om en saadan Foranstaltning kun vil være til Fordel for en enkelt Mand.

Ministeriet har derhos anset det nødvendigt betydeligt at udvide den ved Pl. 6te Juni 1848 hjemlede Forpligtelse til i fornødent Fald at afgive Materiale til et Dige. Efter Plakaten gaar denne Forpligtelse kun ud paa at afgive Steen og Græstørv til Opførelse af Diger over anden Mand's Grund, og den paahviler kun Eierne af den Grund, hvorpaa Diget agtes opført. Efter Forslaget vil derimod for Fremtiden Enhver kunne tilpligtes mod Erstatning at afgive Materiale af Sten, Græstørv, Jord osv. saavel til Digers Opførelse som til deres Udvidelse og Istandsættelse. Ministeriet har saa meget mere følt sig opfordret til, at søge den heromhandlede Forpligtelse udvidet paa den antydede Maade, som der netop ved den sidste Stormflod paa flere Steder er fremkommet saa overdrevne Fordringer om Erstatning for at afgive den til Digerne's Istandsættelse nødvendige Jord osv., at de Stadelidte under ingen Omstændigheder have kunnet indlade sig paa disse, hvorfor der ogsaa er fremkommet Andragende om at der snarest muligt maatte blive givet en Lov om Ret til i fornødent Fald at tage saadant Materiale mod Erstatning. Men paa den anden Side er det ogsaa i Lovforslaget fastholdt, at det er Landvæsenkommissionen, som i Mangel af mindelig Overenskomst afgjør alle herhenhørende Spørgsmaal ikke blot, om Materiale overhovedet skal afgives, men tillige hvor det maa tages, og hvilken Erstatning der skal gives.

Til § 36.

Efter den gjældende Vandløbslovgivning